

havde Forslaget til Behandling, da han angreb det. Derved har han givet yderste Højre i Landstinget Vind i Sejlene og Mod til at træde op derimod.

K. M. Klausen: Jeg kan ikke gøre for, at det saakaldte yderste Højre i Landstinget ikke læser min Tale igennem og ser, hvad der staar, men — hvis det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har meddelt — citerer den forkert, som om jeg skulde have udtalt, at denne Kommission var unyttig. Det har jeg intetsteds udtalt. Det er altsaa en Udtalelse, det ærede Medlem for Ringkøbing og den ærede Taler i Landstinget lægge mig i Munden, og som jeg ikke har benyttet. Jeg indrømmer, at jeg nu ikke anser Kommissionen for overflødig, men det er af den simple Grund, at Fler-tallet har nægtet Fremme af vort Lovforslag. Der var ingen Grund til at gaa den Omvej, idet det høje Ting kunde have fremmet vort Lovforslag, hvilket vilde have været den naturlige og rette Vej.

J. C. Christensen: Det vilde heller ikke have nyttet noget. Naar Justitsministeren er saa stærkt imod Kommissionen, er han endnu stærkere imod det Lovforslags Fremme, saa det vilde ikke være blevet vedtaget. Men det skal jeg nu lade ligge. Jeg konstaterer blot, at det ærede Medlem her indrømmer at have sagt om Kommissionen, at den var overflødig. Det var de Ord, der blev citerede i Landstinget af Ordføreren. Hvorledes Ordene ere faldne, er det selvfølgelig umuligt for mig at oplæse, da vi endnu ikke have dem trykte.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Ringkøbing har ingen som helst Grund til at udtale, at vort Lovforslag ikke vilde have nyttet. Hvis dette Lovforslag var blevet fremmet af dette Ting, havde faaet dette Tings Anbefaling og var blevet sendt op i Landstinget, var det jo muligt, efter som man ved, at Tuberkulosens Bekæmpelse der har saa mange store og mægtige Tilhængere — det er jo vist ved Nationalforeningen, hvor varmt man interesserer sig for denne Sag deroppe — at Lovforslaget ogsaa var blevet vedtaget af Landstinget, og at den Modstand, Justitsministeren fra først af har gjort mod Lovforslaget, da bleven vendt om til Gunst for Lovforslaget. Derfor har det ærede Medlem ikke nogen Ret til at sige, at det ikke vilde have nyttet at vedtage Lovforslaget.

J. C. Christensen: Dertil skal jeg kun sige, at den, der tror det, skal betale en Rigsdaler.

Justitsministeren (Goos): Til den ærede Ordførers Udtalelser om Apoteket i Haverslev, Udtalelser, som forekomme mig at være noget varmere, end der ligger i denne Henvisning til Overvejelse, skal jeg bemærke, at det, at Befolkningen, Sogneraadene og Amtsraadets valgte Medlemmer have udtalt sig til Fordel for Sagen, er jo et utvivlsomt Vidnesbyrd om et Ønske hos Befolkningen, et Ønske, til hvilket der selvfølgelig maa tages det allerstørste Hensyn, thi det er Grundlaget, hvorpaa der bygges. Hvad saa Myndighederne: Byfogden, Amtmanden, Stiftsfysikus og til sidst Sundhedskollegiet have at gøre, er at prøve, om Betingelserne for dette Ønskes Opfyldelse ere til Stede. Det er dette, Myndighederne have prøvet, og de have ikke paa nogen Maade udtalt sig mod Ønsket. De have kun undersøgt, om de naturlige og nødvendige Betingelser for Apotekets Oprettelse paa dette Sted ere til Stede. Det er til Udtalelser fra disse Myndigheder, Ministeriet har støttet sig, den Gang det udtalte, at for Tiden kan man ikke gaa ind derpaa. Det er de samme Overvejelser, som jeg naturligvis, foranlediget ved Henvisningen, vil anstille, og i de samme fornyede Overvejelser ville de nævnte Myndigheder selvfølgelig blive inddragne, og det er meget muligt, at man derefter kan komme til et andet Resultat end det tidligere, som med Villie er blevet formuleret saaledes, at „for Tiden“ — det er vel et Aar eller længere siden — kan man ikke gaa ind derpaa.

Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) paaviste eller mente at paavise en Modsigelse mellem min Stilling med Hensyn til et muligt Tilskud til Hjælp for Epileptikere og Statskassens finansielle Stilling til dem, der lide af Tuberkulose, vil jeg sige, at jeg her vedkender mig en forskellig Opfattelse. Med Hensyn til Epileptikere er Spørgsmaalet, der er under Overvejelse, det, om det ikke er rigtigt i Fortsættelse med de Bestræbelser, Staten alt udfolder med Hensyn til sindssyge, at anvende disse Bestræbelser ogsaa med Hensyn til Epileptikere, denne særegne Klasse af syge, der ligesom sindssyge høre til de abnorme. Hvor Grænsen mellem sindssyge og Epileptikere er, er jo i høj Grad tvivlsomt, idet mangfoldige Epileptikere have Karaktertræk fra begge Sider.